

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 29.3.2007
COM(2007) 170 konč.

2005/0260 (COD)

Spremenjeni predlog

**DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA O SPREMEMBI
DIREKTIVE SVETA 89/552/EGS**

**o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju
dejavnosti razširjanja televizijskih programov
(„Avdiovizualne medijske storitve brez meja“)**

(predložila Komisija)

Spremenjeni predlog

**DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA O SPREMEMBI
DIREKTIVE SVETA 89/552/EGS**

**o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju
dejavnosti razširjanja televizijskih programov
(„Avdiovizualne medijske storitve brez meja“)**

1. OZADJE

Predložitev predloga Svetu in Evropskemu parlamentu, ref. COM(2005) 646 – 2005/0260(COD)	15. decembra 2005
Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora	13. septembra 2006
Mnenje Odbora regij	11. oktobra 2006
Mnenje Evropskega parlamenta – prva obravnava	13. decembra 2006

2. CILJ PREDLOGA KOMISIJE

Predlog je namenjen poglobitvi notranjega trga za nelinearne avdiovizualne storitve / avdiovizualne storitve na zahtevo (minimalno usklajevanje glede zaščite mladoletnikov, sovražnega govora, komercialnih sporočil) na podlagi načela „države sedeža“ in posodobitvi pravil, zlasti pravil pri oglaševanju, za linearne storitve / storitve razširjanja programov.

3. MNENJE KOMISIJE O SPREMEMBAH, KI JIH JE SPREJEL PARLAMENT

3.1. Spremembe, ki jih je Komisija sprejela

Komisija lahko sprejme številne predloge sprememb, ki so usklajeni s predlogom Komisije in skladni s splošnim pristopom Sveta z dne 13. novembra 2006. Zaradi tega Komisija lahko v celoti sprejme naslednje **sprejete predloge sprememb**:

6, 11, 12, 14, 16, 20, 25, 30, 32, 41, 42, 43, 49, 56, 62, 67, 78, 79, 81, 84, 85, 89-92, 99, 115, 117, 120-125, 133, 138, 144, 199¹, 213, 221, 222, 224, 226.

3.2. Predlogi sprememb, ki jih je Komisija sprejela delno ali načelno

Uvodne izjave:

¹ Glasovanje po delih o predlogu spremembe 199, ki ga je Komisija prvotno zavrnila, je pomenil, da predlog spremembe 215 ni uspel, vendar je bil zaradi njega sprejet drug predlog spremembe, ki je enak predlogu spremembe 215, ki ga je Komisija sprejela.

Ob upoštevanju uvodnih izjav Komisija lahko sprejme naslednje predloge sprememb, če se preoblikuje besedilo. Te spremembe so večinoma posledica sprememb v operativnem delu in so namenjene večji enostavnosti in doslednosti predlogov sprememb:

Predlog spremembe 1 (uvodna izjava 1):

„(1) Direktiva 89/552/EGS usklajuje nekatere zakone in druge predpise držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov. Vendar je zaradi novih tehnologij prenosa avdiovizualnih medijskih storitev potrebno prilagajanje regulativnega okvira, da se upošteva vpliv strukturnih sprememb, širjenja informacijskih in komunikacijskih tehnologij (IKT) in tehnološkega razvoja na poslovne modele, zlasti financiranje komercialnih programskih vsebin, in da se zagotovijo najboljši pogoji konkurenčnosti ter pravna varnost za evropsko informacijsko tehnologijo ter medijsko industrijo in storitve, pa tudi spoštovanje kulturne in jezikovne raznolikosti.“

Predlog spremembe 3 (uvodna izjava 3):

„(3) Avdiovizualne medijske storitve so tako kulturne kot gospodarske storitve. Njihov vse večji pomen za družbo, demokracijo – zlasti z zagotavljanjem svobode obveščanja, raznolikosti mnenj in pluralnosti medijev – izobraževanje in kulturo upravičuje uporabo in izvajanje posebnih pravil za te storitve.“

Predlog spremembe 4 (uvodna izjava 3a):

„V resolucijah z dne 1. decembra 2005, 4. aprila in 27. aprila 2006 je Evropski parlament poudaril mednarodno razsežnost avdiovizualnih storitev in dejstvo, da imajo kulturne dejavnosti, dobrine in storitve tako gospodarski kot kulturni pomen.“

Predlog spremembe 7 (uvodna izjava 5):

„(5) Temeljna načela Direktive 89/552/EGS, in sicer načelo države, ki oddaja, ter skupni minimalni standardi, so se izkazala za uspešna in jih je zato treba ohraniti. Vendar se pravna negotovost in neenaki konkurenčni pogoji za evropska podjetja, ki opravljajo avdiovizualne medijske storitve, pojavljajo v zvezi s pravnim režimom, ki ureja nastajajoče storitve na zahtevo. Zato je za preprečitev izkrivljanja konkurence, izboljšanje pravne varnosti, pomoč pri dokončnem oblikovanju notranjega trga ter vzpostavitev enotnega informacijskega prostora treba za vse avdiovizualne medijske storitve, tako linearne kot nelinearne, uporabiti vsaj osnovne usklajene predpise.“

Predlog spremembe 8 (uvodna izjava 6):

„(6) Komisija je sprejela Sporočilo o prihodnosti evropske regulativne avdiovizualne politike, v katerem poudarja, da mora regulativna politika sektorja zaščititi nekatere javne interese, kot so kulturna različnost, pravica do informacij, pomen pluralnosti medijev, varstvo mladoletnikov in potrošnikov, ter ukrepe za izboljšanje medijskih spretnosti.“

Predlog spremembe 10 (uvodna izjava 6b)²:

² Predlog spremembe je samo zato sprejet načelno, ker je bil izvorno nepravilno oštevilčen.

„(6a) Načelo države izvora je odločilno za nastanek in nadaljnji razvoj vseevropskega avdiovizualnega trga z močno industrijo, ki pripravlja evropske vsebine. Poleg tega načelo varuje pravice gledalcev, da izbirajo iz široke ponudbe evropskih programov, in s tem prispeva k pluralnosti medijev.“

Predlog spremembe 13 in predlog spremembe 110³ (uvodna izjava 9):

„(9) Ta direktiva krepi spoštovanje temeljnih pravic in je v celoti skladna z načeli, pravicami in svoboščinami, zapisanimi v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti v členu 11 Listine. Zato države članice ustanovijo neodvisne regulativne organe za področja, ki jih zajema ta direktiva, če tega še niso storile. Države članice se same odločijo, ali vzpostavijo en sam regulativni organ za vse avdiovizualne medijske storitve ali več različnih organov za posamezno kategorijo storitev (linearnih ali nelinearnih). Poleg tega ta direktiva nikakor ne preprečuje državam članicam, da uporabijo svoja ustavna pravila v zvezi s svobodo tiska in svobodo izražanja v medijih.“

Predlog spremembe 17 (uvodna izjava 12):

„(12) Nobena določba te direktive ne sme od držav članic zahtevati ali jih spodbujati, da uvedejo nove sisteme podeljevanja dovoljenj ali upravnih pooblastil za katero koli vrsto avdiovizualne medijske storitve.“

Predlog spremembe 18 (uvodna izjava 13):

„(13) Opredelitev avdiovizualnih medijskih storitev zajema vse avdiovizualne storitve množičnih medijev, redne ali na zahtevo, ki so množični mediji, se pravi, da so namenjeni pomembnemu deležu splošne javnosti in lahko imajo jasen vpliv nanj. Avdiovizualne medijske storitve sestavljajo programi. Primeri programov vključujejo igrane dolgometražne filme, športne prireditve, situacijske komedije, dokumentarce, otroške oddaje in izvirno dramsko produkcijo. Področje uporabe je omejeno na storitve, kot so opredeljene s Pogodbo ES, in zato zajema vse vrste gospodarskih dejavnosti, vključno z dejavnostmi podjetij za javne storitve, ne zajema pa dejavnosti, ki so predvsem negospodarske in ne konkurirajo razširjanju televizijskih programov, kot so zasebna spletišča in storitve s ponudbo ali razširjanjem avdiovizualnih vsebin, ki jih ustvarjajo zasebni uporabniki zato, da jih delijo in izmenjajo znotraj interesnih skupnosti. Opredelitev izključuje vse storitve, ki niso namenjene širjenju avdiovizualnih vsebin, tj. kadar so avdiovizualne vsebine le naključno povezane s storitvijo in niso njen glavni namen.“

Predlog spremembe 23 (uvodna izjava 16):

„(16) V tej direktivi izraz „avdiovizualni“ pomeni gibljive slike z zvokom ali brez njega, zato vključuje neme filme, vendar ne zajema zvočnega oddajanja, radijskih storitev ali samostojnih besedilnih storitev. V zvezi z razširjanjem televizijskih programov pojem sočasnega gledanja vključuje tudi skoraj sočasno gledanje, ki je posledica nihanj v kratkem časovnem zamiku med prenosom in sprejemom televizijskega programa zaradi tehničnih razlogov pri postopku prenosa.“

Predlog spremembe 27 (uvodna izjava 17b):

³ Sklic na Listino je predlagal EP v operativnem delu in je zato sprejet samo načelno.

„(17a) Merila, določena v opredelitvi avdiovizualnih medijskih storitev, kot je navedeno v členu 1(a) Direktive 89/552/EGS in razširjeno v uvodnih izjavah 13–17 te direktive, morajo biti izpolnjena sočasno.“

Predlog spremembe 28 (uvodna izjava 18):

„(18) Poleg oglaševanja in televizijske prodaje je uvedena še širša opredelitev avdiovizualnih komercialnih sporočil. Vključuje gibljive slike z zvokom ali brez njega, ki se prenašajo kot del avdiovizualne medijske storitve, so del programov ali jih spremljajo in so namenjene neposredni ali posredni promociji blaga, storitev ali ugleda fizične ali pravne osebe, ki opravlja gospodarsko dejavnost in zato ne vključuje brezplačnega prenosa oglaševanja javnih storitev in dobrodelnih akcij.“

Predlog spremembe 33 (uvodna izjava 23):

„(23) Države članice za ponudnike medijskih storitev v svoji pristojnosti še naprej uporabljajo strožje predpise na področjih, ki jih usklajuje ta direktiva, pri tem pa zagotovijo, da so ti predpisi v skladu z zakonodajo Skupnosti. Kodifikacija sodne prakse Sodišča Evropskih skupnosti je skupaj z učinkovitejšim postopkom primerna rešitev za preprečevanje zlorabe ali goljufivega ravnanja, saj upošteva pomisleke držav članic in ne spodbija ustrezne uporabe načela države izvora.“

Predlog spremembe 34 (uvodna izjava 23a):

„(23a) Da lahko država članica od primera do primera utemeljuje, da je program ponudnika medijskih storitev, ki ima sedež v drugi državi članici, v celoti ali večinoma usmerjen na njeno ozemlje, lahko ta država članica navede kazalnike, kot so vir oglaševanja in/ali dohodki iz naročnine, glavni jezik storitve ali obstoj programov ali komercialnih sporočil, posebej namenjenih javnosti v državi članici, kjer so sprejeti. Poleg tega mora navedena država članica pri postopku za ugotavljanje izogibanja pravilom dokazati zlorabo ali goljufivo ravnanje ponudnika medijskih storitev, ki ima sedež v drugi državi članici.“

Predlog spremembe 35 (uvodna izjava 24):

„(24) V skladu s to direktivo, ne glede na uporabo načela države izvora, lahko države članice še vedno sprejmejo ukrepe, ki omejujejo prost pretok razširjanja televizijskih programov ali nelinearnih avdiovizualnih medijskih storitev, vendar le pod nekaterimi pogoji, naštetimi v členu 2a te direktive, in v skladu s postopki iz te direktive. Vendar si je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča Evropskih skupnosti vsako omejitev prostega pretoka storitev, kot je denimo vsako odstopanje od temeljnega načela Pogodbe, razlagati omejujoče. Pri nelinearnih avdiovizualnih storitvah možnost sprejemanja ukrepov na podlagi člena 2a Direktive 89/552/EGS nadomesti možne ukrepe, ki bi jih doslej lahko sprejela zadevna država članica, kot je določeno v členih 3(4) in/ali 12(3) Direktive 2000/31/ES na področju, ki ga usklajujeta člena 3d in 3e Direktive 89/552/EGS.“

Predlog spremembe 36 (uvodna izjava 25):

„(25) V Sporočilu Svetu in Evropskemu parlamentu o bolj oblikovanih predpisih za rast in delovna mesta v Evropski uniji je Komisija poudarila, da je treba predvideti podrobno analizo o ustreznem pristopu oblikovanja predpisov, zlasti glede tega, ali je za določeni sektor in problem primernejša zakonodaja ali druge možnosti, kot so koregulacija ali samoregulacija.“

Poleg tega so izkušnje pokazale, da lahko instrumenti koregulacije kot tudi samoregulacije v skladu z različnimi pravnimi tradicijami držav članic igrajo pomembno vlogo pri doseganju visoke ravni varstva potrošnikov. Ukrepi, namenjeni doseganju ciljev javnega interesa na področju novih avdiovizualnih medijskih storitev, bodo učinkovitejši, če se bodo izvajali z aktivno podporo samih ponudnikov storitev. Samoregulacija tako pomeni obliko prostovoljne pobude, ki gospodarskim subjektom, socialnim partnerjem in nevladnim organizacijam ali združenjem omogoča, da med seboj in zase sprejmejo splošne smernice. Države članice bi morale v skladu s svojimi različnimi pravnimi tradicijami priznati vlogo, ki jo lahko ima učinkovita samoregulacija kot dodatek obstoječim zakonodajnim in sodnim in/ali upravnim mehanizmom, ter njen koristen prispevek k doseganju ciljev te direktive. Vendar je samoregulacija lahko le dodaten način za izvajanje nekaterih določb te direktive in ne more nadomestiti obveznosti nacionalnega zakonodajalca. Koregulacija v minimalni obliki pomeni „pravno povezavo“ med samoregulacijo in nacionalnim zakonodajalcem v skladu s pravno tradicijo držav članic.“

Predlog spremembe 39 (uvodna izjava 26a):

„(26a) Medijska pismenost pomeni spretnosti, znanje in razumevanje, ki potrošnikom omogočajo učinkovito in varno uporabo medijev. Medijsko pismeni lahko ozaveščeno izbirajo, razumejo značilnosti vsebine in storitev ter izkoristijo celotni obseg priložnosti, ki jih omogočajo nove komunikacijske tehnologije. Lahko bolje zaščitijo sebe in svojo družino pred škodljivim in žaljivim gradivom. Zato bi bilo treba spodbujati in spremljati medijsko pismenost v vseh družbenih skupinah.“

Predlog spremembe 218 (uvodna izjava 27):

„(27) Zaradi zaščite temeljne pravice do prejemanja informacij in zagotavljanja celostnega in ustreznega varstva interesov gledalcev v Evropski uniji, morajo izdajatelji, ki imajo izključne pravice prenosa dogodka velikega javnega interesa, dovoliti drugim izdajateljem televizijskega programa in posrednikom, če delujejo v imenu izdajateljev televizijskega programa, da uporabijo kratke odlomke za namene splošnih informativnih oddaj, in sicer pod pravičnimi, razumnimi in nediskriminacijskimi pogoji ob upoštevanju izključnih pravic. Takšne pogoje je treba pravočasno sporočiti pred dogodkom javnega interesa, da imajo drugi dovolj časa za uveljavljanje takšne pravice. Izdajatelji televizijskih programov lahko prosto izberejo kratke izvlečke iz signala izdajatelja, ki jih prenaša, pri čemer navedejo vsaj vir, razen če to ni mogoče zaradi praktičnih razlogov. Taki kratki izvlečki ne bi smeli presegati 90 sekund in se prenašati pred koncem dogodka ali pri športnih prireditvah pred koncem posameznega dneva igre – kar se zgodi prej.“

Te določbe se uporabljajo brez poseganja v obveznost posameznih izdajateljev televizijskih programov, da upoštevajo zakonodajo Skupnosti in mednarodne konvencije o avtorskih pravicah.

Praviloma države članice olajšajo dostop do dogodkov s tem, da signalu izdajatelja odobrijo dostop. Vendar lahko izberejo druga enakovredna sredstva. Taka sredstva med drugim vključujejo odobritev dostopa do prizorišča dogodkov.

Pravica do čezmejnega dostopa do poročil se lahko uveljavlja le, če je to potrebno; zato je treba v primeru, ko je drugi izdajatelj v isti državi članici pridobil izključne pravice za zadevni dogodek, za dostop zaprositi zadevnega izdajatelja.“

Predlog spremembe 46 (uvodna izjava 32):

„(32) Ukrepi, sprejeti za varstvo mladoletnikov in človekovega dostojanstva, morajo biti pazljivo usklajeni s temeljno pravico do svobodnega izražanja, kot je določena v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah. Vendar mora biti cilj teh ukrepov, kot so oznake PIN (osebne identifikacijske številke) in označevanje, zagotovitev ustrezne ravni zaščite mladoletnikov in človekovega dostojanstva, zlasti v zvezi z nelinearnimi storitvami, z obveznostjo, da je treba jasno opozoriti na posebno naravo nekaterih programov, preden se predvajajo, v skladu s členoma 1 in 24 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.“

Predlog spremembe 104 [člen 3d (1d)] kot nova uvodna izjava 32a:

„(32a) Za ponudnike avdiovizualnih medijskih storitev pod jurisdikcijo katere od držav članic veljajo določbe kazenskega prava, ki prepovedujejo razširjanje otroške pornografije.“

Predlog spremembe 214 (uvodna izjava 35):

„(35) Mogoče je, da bodo nelinearne avdiovizualne medijske storitve delno nadomestile linearne storitve. Zato morajo, kjer je ustrezno, spodbujati produkcijo in distribucijo evropskih del in tako aktivno prispevati k spodbujanju kulturne raznolikosti. Taka podpora evropskim delom se na primer lahko kaže kot najmanjši delež evropskih del, ki je sorazmeren z gospodarskim uspehom, kot najmanjši delež evropskih del v katalogih videa na zahtevo ali kot privlačna predstavitev evropskih del v elektronskih sporedih programov. Treba bo redno preverjati uporabo določb v zvezi z uveljavljanjem evropskih del z avdiovizualnimi medijskimi storitvami. V sklopu poročil iz člena 3f(3) države članice upoštevajo tudi finančni prispevek takih storitev k produkciji in pridobitvi pravic do evropskih del ter delež evropskih del v katalogu avdiovizualnih medijskih storitev in v efektivni potrošnji uporabnikov evropskih del, ki jih predlagajo take storitve.“

Predlog spremembe 57 (uvodna izjava 41):

„(41) Direktiva 2005/29/ES se razen za prakse, ki jih zajema ta direktiva, uporablja za nepošteno poslovno prakso, kot sta zavajajoče in agresivno oglaševanje, ki se pojavljata v avdiovizualnih medijskih storitvah. Poleg tega, ker Direktiva 2003/33/ES, ki prepoveduje oglaševanje in sponzoriranje cigaret in drugih tobačnih izdelkov v tiskanih medijih, storitvah informacijske družbe in radijskih oddajah, ne posega v Direktivo Sveta 89/552/EGS z dne 3. oktobra 1989 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov, mora zaradi posebnih značilnosti avdiovizualnih medijskih storitev zveza med Direktivo 2003/33/ES in Direktivo 89/552/EGS ostati enaka po začetku veljavnosti sedanje direktive. Ne glede na člen 14 Direktive 89/552/EGS se uporablja člen 88(1) Direktive 2001/83/ES, ki prepoveduje oglaševanje nekaterih zdravil širši javnosti, kot to določa odstavek 5 istega člena, zveza med Direktivo 2001/83/ES in Direktivo 89/552/EGS ostane enaka tudi po začetku veljavnosti te direktive. Poleg tega ta direktiva ne posega v Uredbo .../... Evropskega parlamenta in Sveta o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih.“

Predlog spremembe 58 (uvodna izjava 42):

„(42) Zaradi večje uporabe nove tehnologije, kot so osebni video zapisovalniki, in širše izbire kanalov ni več upravičena podrobnejša ureditev v zvezi z vstavljanjem oglasov, ki želi

zaščititi gledalce. Ta direktiva izdajateljem televizijskega programa omogoča prožnost pri vstavljanju oglasov, če to bistveno ne moti celovitosti programskih vsebin.“

Predlog spremembe 219 (uvodna izjava 46):

„(46) Promocijsko prikazovanje izdelkov je stvarno dejstvo v kinematografskih delih in avdiovizualnih delih za televizijo, vendar države članice to prakso urejajo različno. Za zagotovitev enakih pogojev in s tem konkurenčnosti evropske medijske industrije je zato treba sprejeti pravila za promocijsko prikazovanje izdelkov. Koristno bi bilo sestaviti pozitiven seznam za upravičeno promocijsko prikazovanje izdelkov v tistih vrstah vsebin, katerih glavni namen ni vplivati na mnenje, ter v primerih, ko v zameno ni izplačano nadomestilo ali je to zanemarljivo. Opredelitev promocijskega prikazovanja izdelkov zajema katero koli obliko avdiovizualnega komercialnega sporočila, ki vključuje izdelek, storitev ali njegovo/njeno blagovno znamko ali jih navaja, tako da jih pokaže v oddaji, običajno za plačilo ali podobno nadomestilo. Za promocijsko prikazovanje izdelkov veljajo enaka pravila o kakovosti in omejitve kot za oglaševanje. Poleg tega pa mora izpolnjevati posebne zahteve. Uredniška odgovornost in neodvisnost ponudnika medijskih storitev ne sme biti ogrožena. Zlasti ne sme način vključevanja izdelka v programsko vsebino ustvariti vtisa, da program ali voditelji programa podpirajo izdelek. Poleg tega izdelek ne sme biti „pretirano poudarjen“. Poudarek je neprimeren, če ga ne upravičujejo uredniške zahteve programa ali potreba po prikazovanju stvarnosti. Odločilno merilo za razlikovanje sponzorstva od promocijskega prikazovanja izdelkov je dejstvo, da so pri promocijskem prikazovanju izdelkov podatki o izdelku vdeleni v samo dogajanje programa. V nasprotju s tem so podatki o sponzorju lahko prikazani med programom, ampak niso del zgodbe.“

Predlog spremembe 63 (uvodna izjava 47):

„(47) Regulativni organi morajo biti neodvisni od nacionalnih vlad in ponudnikov avdiovizualnih medijskih storitev, da lahko opravljajo svoje delo nepristransko in pregledno ter prispevajo k pluralnosti. Tesno sodelovanje med pristojnimi nacionalnimi organi in Komisijo je potrebno za zagotovitev pravilne uporabe te direktive. Tudi tesno sodelovanje med državami članicami in med regulativnimi organi držav članic je posebej pomembno glede na vpliv, ki bi ga izdajatelji televizijskih programov s sedežem v eni državi članici lahko imeli v drugi državi članici. Kadar so postopki za podeljevanje dovoljenj predvideni v nacionalni zakonodaji in če to zadeva več kot eno državo članico, je zaželeno, da zadevni organi stopijo v stik, preden podelijo dovoljenja. To sodelovanje naj zajema vsa področja, ki jih usklajuje Direktiva 89/552/EGS, zlasti členi 2, 2a in 3 Direktive.“

Predlog spremembe 64 (uvodna izjava 47a):

„(47a) Kulturna raznolikost, svoboda izražanja in pluralnost medijev spadajo med pomembne vidike evropskega avdiovizualnega sektorja in so tako nujni pogoji za zagotovitev demokracije in raznolikosti.“

Predlog spremembe 65 (uvodna izjava 47b):

„(47b) Pravica invalidov in starejših oseb, da sodelujejo v družbenem in kulturnem življenju skupnosti in se vanj vključijo, je neločljivo povezana z zagotavljanjem dostopnih avdiovizualnih medijskih storitev. Dostopnost avdiovizualnih medijskih storitev vključuje znakovni jezik, podnaslavljanje, zvočne opise in zlahka razumljive menije, vendar ni nujno omejena zgolj na to.“

Operativni del:

Glede na **opredelitve iz člena 1** Komisija lahko sprejme:

Predlog spremembe 66, če se tako preoblikuje besedilo: „(a) „avdiovizualna medijska storitev“ pomeni storitev, kakor je opredeljena v členih 49 in 50 Pogodbe, za katero je uredniško odgovoren ponudnik medijske storitve in katere glavni namen je zagotavljanje programskih vsebin za obveščanje, zabavo ali izobraževanje splošne javnosti po elektronskih komunikacijskih mrežah v skladu s členom 2(a) Direktive 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta.

Take avdiovizualne medijske storitve so televizijske programske vsebine, kot jih opredeljuje odstavek (c) tega člena, ali storitve na zahtevo, kot so opredeljene v odstavku (e) tega člena, in/ali avdiovizualna komercialna sporočila.“ Zadnji stavek predloga spremembe se črta, ker merilo „glavnega namena“ že izključuje elektronske različice časopisov in revij iz področja uporabe Direktive, kot jasno navaja uvodna izjava 15.

Predlog spremembe 68, če se tako preoblikuje besedilo: „(c) „razširjanje televizijskih programov“ ali „televizijska programska vsebina“ (tj. linearna avdiovizualna medijska storitev) pomeni avdiovizualno medijsko storitev, ki jo ponuja ponudnik medijske storitve za sočasno gledanje programov na podlagi programskega sporeda;“

Predlog spremembe 205, če se tako preoblikuje besedilo: „(e) „storitev na zahtevo“ (tj. nelinearna avdiovizualna medijska storitev) pomeni avdiovizualno medijsko storitev, ki jo ponuja ponudnik medijske storitve za gledanje programov ob času, ki ga izbere uporabnik na lastno posamezno zahtevo na podlagi kataloga programov, ki jih izbere ponudnik medijske storitve;“

Predlog spremembe 70, če se tako preoblikuje besedilo: „(f) „avdiovizualno komercialno sporočilo“ pomeni slike z zvokom ali brez, ki so namenjene neposrednemu ali posrednemu uveljavljanju blaga, storitev ali ugleda fizične ali pravne osebe, ki opravlja gospodarsko dejavnost. Take slike spremljajo ali so vključene v program za plačilo ali podobno nadomestilo ali samooglaševanje. Oblike avdiovizualnega komercialnega sporočila vključujejo med drugim televizijsko oglaševanje, sponzorstvo, televizijsko prodajo in promocijsko prikazovanje;“

Predlog spremembe 71, če se tako preoblikuje besedilo: „(h) „prikrito avdiovizualno komercialno sporočilo“ pomeni besedno ali slikovno predstavitev blaga, storitev, imena, blagovne znamke ali dejavnosti proizvajalca blaga ali ponudnika storitev v programskih vsebinah, kadar ponudnik medijskih storitev uporabi takšno predstavitev za oglaševanje in bi javnost lahko bila zavedena glede narave te predstavitve. Takšno predstavljanje velja za namerno zlasti tedaj, kadar se opravlja za plačilo ali podobno nadomestilo;“

Predlog spremembe 73, če se tako preoblikuje besedilo: „(i) „sponzorstvo“ pomeni vsak prispevek, ki ga javno ali zasebno podjetje ali fizična oseba, ki se ne ukvarja z zagotavljanjem avdiovizualnih medijskih storitev ali produkcijo avdiovizualnih del, nameni za financiranje avdiovizualnih medijskih storitev ali programskih vsebin zaradi uveljavljanja svojega imena, blagovne znamke, ugleda, dejavnosti ali proizvodov;“

Predlog spremembe 77, če se tako preoblikuje besedilo: „(aa) „program“ pomeni niz gibljivih slik z zvokom ali brez njega, ki sestavlja posamezno točko znotraj sporeda ali

kataloga, ki ga določi ponudnik medijskih storitev ter katerega oblika in vsebina je primerljiva z obliko in vsebino razširjanja televizijskih programov;“

Predlog spremembe 137 predlaga, da se v člen 6 Direktive zapiše opredelitev, ki je že navedena v uvodni izjavi 31 Direktive 97/36. Komisija lahko načelno sprejme to opredelitev v členu 1, če se tako preoblikuje besedilo: „(2) pri opredelitvi izraza „neodvisni producent“ države članice upoštevajo zlasti lastništvo in intelektualno lastnino produkcijske družbe ter število programov, poslanih istemu izdajatelju televizijskih programov.“

Opredelitve so bile spremenjene zaradi boljše uskladitve predloga spremembe s splošnim pristopom Sveta.

Glede **postopka iz člena 2a** Direktive Komisija lahko načelno sprejme **Predlog spremembe 82**, če se tako preoblikuje besedilo:

„2. Države članice smejo začasno odstopati od odstavka 1, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) avdiovizualna medijska storitev, ki prihaja iz druge države članice, očitno, resno in huje krši člen 22(1) ali (2), člen 3d in člen 3e;

(b) v zadnjih 12 mesecih je ponudnik medijske storitve določbo (določbe) iz točke (a) kršil v vsaj še dveh primerih;

(c) zadevna država članica je ponudnika medijskih storitev, državo članico, v kateri ima ta sedež, in Komisijo pisno obvestila o domnevnih kršitvah in o ukrepih, ki jih namerava sprejeti, če se takšna kršitev ponovi;

(d) posvetovanja z državo članico, v kateri je sedež, in s Komisijo se v 15 dneh od obvestila iz točke (c) niso končala z mirno poravnavo, domnevna kršitev pa ostaja.

Komisija v dveh mesecih po tem, ko so jo države članice obvestile o sprejetih ukrepih, odloči, ali so ti ukrepi skladni s pravom Skupnosti. Če Komisija odloči, da niso, bo morala država članica takoj opustiti zadevne ukrepe.“

Glede **postopka iz člena 3(1)** Komisija lahko delno sprejme **Predlog spremembe 220**, če se tako preoblikuje besedilo:

„(1) Države članice lahko od ponudnikov medijskih storitev pod svojo jurisdikcijo zahtevajo, da na področjih, ki jih zajema ta direktiva, ravnajo v skladu z natančnejšimi ali strožjimi pravili, če so ta pravila skladna z zakonodajo Skupnosti.“

Glede **kratkega poročanja [člen 3b]** Komisija lahko načelno sprejme:

Predlog spremembe 223, če se tako preoblikuje besedilo:

„(1) Države članice pravično, primerno in nediskriminacijsko zagotovijo, da ima za namene kratkega poročanja kateri koli izdajatelj televizijskih programov, ki ima sedež v Skupnosti, dostop do dogodkov velikega javnega interesa, ki jih z izključno pravico prenašajo izdajatelji pod njihovo jurisdikcijo.“

Predlog spremembe 97, če se preoblikuje besedilo: „(3) Brez poseganja v druge odstavke tega člena države članice zagotovijo v skladu s svojimi pravnimi sistemi in praksami, da se

primerno opredelijo načini in pogoji za uporabo takih kratkih izvlečkov in zlasti kakršna koli ureditev nadomestil.“

Predlog spremembe 98, če se preoblikuje besedilo:

„(4) Kot alternativa odstavku 2 država članica lahko določi enakovreden sistem, ki pravično, primerno in nediskriminacijsko omogoča dostop z drugimi sredstvi.“

Glede **osnovnih določb** Komisija lahko sprejme:

Zaradi boljše uskladitve s splošnim pristopom Sveta (člen 3b) Komisija lahko načelno sprejme **Predlog spremembe 107**, če se tako preoblikuje besedilo:

„Člen 3e

Države članice s primernimi sredstvi zagotovijo, da avdiovizualne medijske storitve, ki jih omogočajo ponudniki pod njihovo jurisdikcijo, ne podžigajo sovraštva zaradi rase, spola, veroizpovedi ali narodnosti.“

Glede spodbujanja **evropske produkcije** Komisija lahko načelno sprejme:

Predlog spremembe 108, če se tako preoblikuje besedilo:

Člen 3f

„(1) Države članice zagotovijo, da storitve na zahtevo, ki jih ponujajo ponudniki medijskih storitev pod njihovo jurisdikcijo, ustrezno uveljavljajo, kadar je to izvedljivo, produkcijo in dostop do evropskih del. Tako uveljavljenje je lahko med drugim povezano s finančnim prispevkom takih storitev k produkciji in pridobitvi pravic do evropskih del ali z deležem in/ali pomembnostjo evropskih del v katalogu programov, ki jih predlagajo take storitve.“

Predlog spremembe 109, če se tako preoblikuje besedilo:

„(4) Komisija na podlagi informacij, ki jih predložijo države članice, in na podlagi neodvisne študije poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o uporabi odstavka 1, pri čemer upošteva tržni in tehnološki razvoj ter cilj kulturno raznolikost.“

Glede **komercialnih sporočil** Komisija lahko sprejme:

Predloga sprememb 114 in 225 za člen 3g, če se tako preoblikuje besedilo:

„(1) Države članice zagotovijo, da so avdiovizualna komercialna sporočila, ki jih predvajajo ponudniki pod njihovo jurisdikcijo, v skladu z naslednjimi zahtevami:

(a) avdiovizualna komercialna sporočila morajo biti jasno razpoznavna kot takšna in morajo biti razločljiva od uredniške vsebine. Prikrita avdiovizualna komercialna sporočila so prepovedana;

(b) avdiovizualna komercialna sporočila ne smejo uporabljati subliminalnega oglaševanja;

(c) avdiovizualna komercialna sporočila ne smejo:

(i) škodljivo vplivati na spoštovanje človekovega dostojanstva;

- (ii) vsebovati kakršne koli diskriminacije na podlagi rase, spola ali narodnosti;
 - (iii) biti žaljiva do verskih ali političnih prepričanj;
 - (iv) spodbujati vedenja, ki škodijo zdravju ali varnosti;
 - (v) spodbujati vedenja, ki huje škodijo varstvu okolja.
- (d) prepovedane so vse oblike avdiovizualnih komercialnih sporočil za cigarete in druge tobačne izdelke;
- (e) avdiovizualna komercialna sporočila za alkoholne pijače ne smejo biti posebno namenjena mladoletnikom in ne smejo spodbujati čezmernega uživanja takšnih pijač;
- (f) avdiovizualna komercialna sporočila za zdravila in zdravljenje, ki so v državi članici, pod katere jurisdikcijo je ponudnik medijskih storitev, na voljo le na recept, so prepovedana;
- (g) avdiovizualna komercialna sporočila ne smejo moralno ali telesno škodovati mladoletnikom; zato ne smejo spodbujati mladih, da zaradi svoje nezkušenosti in lahkovernosti kupujejo ali najemajo proizvode ali storitve, jih neposredno spodbujajo, da prepričujejo starše ali druge, da kupujejo oglaševano blago ali storitve, izkoriščajo zaupanje mladoletnikov v starše, učitelje ali druge osebe, ali nepremišljeno prikazujejo mlade v nevarnih situacijah.

(2) Države članice in Komisija morajo spodbujati ponudnike avdiovizualnih storitev, naj razvijejo kodekse ravnanja za otroške programske vsebine, ki vsebujejo ali so prekinjene z oglaševanjem, sponzorstvom ali kakršnim koli trženjem nezdrave ali neprimerne hrane in pijače, na primer take z visoko vsebnostjo maščob, sladkorja in soli, ter alkoholnih pijač.“

Glede **promocijskega prikazovanja izdelkov** (člen 3i) Komisija lahko sprejme:

Predlog spremembe 227, če se tako preoblikuje besedilo:

„(1) Promocijsko prikazovanje izdelkov je prepovedano.

(2) Z odstopanjem od člena 1, razen če države članice ne odločijo drugače, je promocijsko prikazovanje izdelkov dopustno

- pri kinematografskih delih, televizijskih filmih in nadaljevankah, izdelanih za avdiovizualne medijske storitve, lažjih zabavnih in športnih programih; ali
- kadar ni plačila, vendar se nekateri izdelki ali storitve ponudijo brezplačno.

Odstopanje iz prve alineje ne velja za programe za otroke.

(3) Oddaje, ki vsebujejo promocijsko prikazovanje izdelkov, izpolnjujejo vsaj naslednje zahteve:

- (a) na vsebino in – kadar gre za razširjanje televizijskih programov – na spored se nikakor ne sme vplivati tako, da bi to posegalo v odgovornost in uredniško neodvisnost ponudnika medijske storitve;

(b) neposredno ne spodbujajo nakupa ali najema proizvodov in storitev, zlasti ne s posebnim promocijskim navajanjem navedenih proizvodov ali storitev;

(c) izdelek ne sme biti pretirano poudarjen;

(d) gledalci morajo biti seznanjeni, da gre za promoviranje izdelkov. Če oddaje vsebujejo promocijsko prikazovanje izdelkov, mora to biti ustrezno označeno na začetku in koncu oddaje ter pri nadaljevanju programa po oglaševalskem odmoru, da se tako pri gledalcih prepreči vsakršen nesporazum.

Kadar ponudnik medijskih storitev ni prejel nobenega plačila ali podobnega nadomestila za promocijsko prikazovanje izdelkov, države članice lahko odločijo odstopiti od zahtev iz točke (d).

(4) Oddaje v nobenem primeru ne smejo vsebovati promocijskega prikazovanja:

– tobačnih izdelkov ali cigaret ali izdelkov podjetij, katerih glavna dejavnost je izdelava ali prodaja cigaret in drugih tobačnih izdelkov, ali

– zdravil in zdravljenja, ki so v državi članici, pod katere jurisdikcijo je ponudnik medijskih storitev, na voljo le na recept.

(5) Določbe tega člena veljajo samo za programe, ki so bili izdelani po [datum: rok za prenos Direktive].“

Glede **vprašanj v zvezi z dostopnostjo** Komisija lahko sprejme **predlog spremembe 135**, če se tako preoblikuje besedilo:

„Člen 3j

(1) Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, da osebam z izgubo vida ali sluha postopoma zagotovijo dostop do avdiovizualnih medijskih storitev pod njihovo jurisdikcijo, kadar je izvedljivo.

(2) V poročilu v skladu s členom 26 Komisija opiše tudi napredek pri doseganju ciljev iz odstavka 1.“

Glede **vstavljanja oglasov** (člen 11) Komisija lahko delno sprejme **predloga spremembe 228 in 208**, če se tako preoblikuje besedilo:

„Člen 11

(1) Države članice zagotovijo, da celovitost programskih vsebin, ob upoštevanju njihovih naravnih premorov, trajanja in narave, ter pravice imetnikov pravic niso ogrožene, kadar so oglasi ali televizijska prodaja vstavljeni v oddaje.

(2) Predvajanje televizijskih filmov (pri čemer so izvzeti nadaljevanke, nanizanke in dokumentarni filmi), kinematografskih del in poročil lahko prekine premor z oglasi in/ali televizijsko prodajo enkrat na vsako obdobje iz sporeda, ki traja vsaj 30 minut. Predvajanje otroških programov lahko prekine premor z oglasi in/ali televizijsko prodajo enkrat na vsako obdobje iz sporeda, če je predvideno trajanje programa daljše od 30 minut. Oglasi ali televizijska prodaja se ne smejo vstavljati med prenosom verskih obredov.“

Glede **televizijske prodaje** Komisija lahko sprejme **predlog spremembe 229**, če se tako preoblikuje besedilo:

„Člen 18a

Televizijska prodajna okna so jasno označena kot taka z optičnimi in akustičnimi sredstvi in neprekinjeno trajajo najmanj 15 minut.“

Glede **regulativnih organov** Komisija lahko sprejme **predloga spremembe 147 in 149**, če se tako preoblikuje besedilo:

“Člen 23b

„(1) Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za oblikovanje nacionalnih regulativnih organov in institucij v skladu z nacionalno zakonodajo, zato da zagotovijo, da so neodvisni in svoja pooblastila izvajajo nepristransko in pregledno.

(2) Nacionalni regulativni organi predložijo drug drugemu in Komisiji informacije, potrebne za uporabo določb te direktive. Nacionalni regulativni organi tesno sodelujejo pri reševanju težav, ki nastanejo zaradi uporabe te direktive.“

Glede **splošnih določb o prenosu** Komisija lahko sprejme:

Predlog spremembe 150, če se tako preoblikuje besedilo:

„Člen 26

Komisija predloži Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru poročilo o uporabi te direktive, kakor je bila spremenjena, najpozneje do [...] in nato vsake tri leta. To poročilo opisuje splošno raven skladnosti z Direktivo in obseg doseganja ciljev iz te direktive, zlasti glede:

- evropske in neodvisne produkcije (členi 5, 6 in 3f);
- dostopnosti za invalidne osebe (člen 3hc).

Po potrebi Komisija pripravi nadaljnje predloge za njeno prilagoditev razvoju na področju avdiovizualnih medijskih storitev, zlasti ob upoštevanju najnovejšega tehnološkega razvoja, konkurenčnosti sektorja in ravni medijske pismenosti v vseh državah članicah.“

Predlog spremembe 151 (člen 3 Direktive), če se tako preoblikuje besedilo:

„(1) Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do [dve leti po začetku veljavnosti te direktive]. Komisiji takoj sporočijo besedilo navedenih predpisov in korelacijsko tabelo med navedenimi predpisi in to direktivo. Države članice se v sprejetih določbah sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.“

3.3. Sklep

V skladu s členom 250(2) Pogodbe ES Komisija spremeni svoje predloge, kot je določeno zgoraj.